

Sygn. akt IC 106/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR R.-Natalia Wójtowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **S. M. (1)**

przeciwko **M. R. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda S. M. (1) na rzecz pozwanej M. R. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. kwotę 1200 zł. (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 106/15

UZASADNIENIE

Powód S. M. (1) wniósł o zasądzenie od **pozwanej M. R. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.** kwoty **9.715,00 zł** w tym 7.815,00 zł z tytułu kwoty uiszczonej za usługę turystyczną, 700,00 zł z tytułu zwrotu kosztów przejazdu na lotnisko i 1.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia za szkody moralne, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.02.2014 r. do dnia zapłaty. Wniósł nadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie wskazał, iż postanowił wyjechać na wycieczkę do Egiptu wraz ze znajomymi (państwem M. i K.), którzy szukali odpowiedniego biura podróży, w którym mogliby wyjechać wszyscy razem w to samo miejsce – trzy rodziny – łącznie dwanaście osób. Znajomi poinformowali powoda, iż S. (...) mieszczący się w CH J., którego właścicielką jest M. R., jest biurem podróży z którym mogliby wyjechać razem. Po potwierdzeniu przez biuro S. (...) z siedzibą w S., że wszyscy mogą lecieć tym samym samolotem do tego samego hotelu w Egipcie, właścicielka biura zadzwoniła do powoda aby podał jej imiona, nazwiska i daty urodzenia rodziny (pięćosobowej). Tego samego dnia powód otrzymał od pozwanej smsa z informacją, że drogą mailową otrzyma informację dotyczące daty wylotu, miejsca wylotu, daty powrotu, miejsca pobytu oraz kwotą jaką ma zapłacić i numerem rachunku bankowego. Powód wskazał, iż w dniu 21.01.2014 r. wpłacił wymaganą kwotę i podpisał umowę. Podczas podpisywania umowy w biurze pozwanej powód miał ze sobą paszporty swojej rodziny z danymi osobowymi w celu sprawdzenia ich z danymi wpisanymi w umowie. Argumentował, iż obsługiwała go najprawdopodobniej pracownica pozwanej. Powód od znajomych dowiedział się, że jadąc do Egiptu płaci się opłatę lotniskową (wizową), od pracownicy uzyskał informację, że opłata ta nie wchodzi w zakres tej wpłaty. W dniu 25.01.2014 r. powód wraz z rodziną udał się na lotnisko w K.. Podczas odprawy pracownicy lotniska w wyniku sprawdzania dokumentów poinformowali, że dwoje dzieci powoda nie mogą lecieć do Egiptu, gdyż ich paszporty nie mają wystarczająco długiego okresu ważności tj. 6 miesięcy od daty wylotu z Egiptu. Manager lotniska poinformował, że nie może ich wpuścić na pokład samolotu, jeżeli nawet poleciliby

do Egiptu to tam mogliby być aresztowani, bądź odesłani najbliższym samolotem z powrotem do kraju. W ocenie powoda nie miał on innego wyjścia jak zrezygnować z całą rodziną z wyjazdu i wrócić z powrotem do U., mimo, iż był to wymarzony wyjazd zorganizowany w dużej mierze z uwagi na dzieci, które przyjaźnią się z dziećmi znajomych (Państwa M. i K.). W ocenie powoda w związku z nienależytym wykonaniem usługi turystycznej – wycieczka dla pięciu osób do Egiptu w dniach 25.01.2014 r.- 01.02.2014r. – z powodu nie poinformowania przed rozpoczęciem imprezy turystycznej o przepisach paszportowych obowiązujących w kraju docelowym powód poniósł stratę w wysokości uiszczonej kwoty 7.815,00 zł a nadto kosztów dojazdu do K. i z powrotem w wysokości 700,00 zł. Powód domaga się również kwoty 1.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Próby odzyskania należności za wyjazd na drodze pozasądowej nie powiodły się albowiem pozwana odmówiła zapłaty.

W dniu 30.07.2014 r. referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 1728/14, w którym nakazał pozwanej zapłacić powodowi kwotę 9.715,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3.02.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 75,00 zł tytułem kosztów procesu.

Pozwana M. R. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu przyznała, iż dnia 20.01.2014 r. zawarła z powodem umowę o świadczenie usług turystycznych dotyczącą uczestnictwa w imprezie turystycznej: powoda, S. M. (2), Ż. M., P. M. i K. M. (1). Tego samego dnia zawarła nadto umowę o świadczenie usług turystycznych z J. M., która dotyczyła uczestnictwa w imprezie turystycznej J. M., M. M. (2), S. M. (3) i K. M. (1). Pozwana zakwestionowała, jakoby nienależycie wykonała usługę turystyczną o której mowa w umowie podpisanej między nią, a powodem oraz poniesienie szkody przez powoda na skutek działań pozwanej. Wskazała na dokumenty „zgłoszenie – rezerwacja nr (...)” oraz „zgłoszenie – rezerwacja nr (...)” w których powód poświadczył, że otrzymał, przeczytał i zaakceptował treść dokumentu Ogólne Warunki Uczestnictwa , Niezbędne Informacje dla Podróżnych oraz treść umowy. Nadto zapoznał się z informacjami dotyczącymi przepisów paszportowych, wizowych oraz przeciwwskazań zdrowotnych związanych z uczestnictwem w imprezie. Powód akceptując pkt 7.1 wymienionych Ogólnych Warunków Umów zobowiązał się do przestrzegania przepisów paszportowych, celnych, zdrowotnych i innych przepisów kraju do którego podróżuje. W ocenie pozwanej powód nadto nie udowodnił roszczenia w zakresie żądania zapłaty kwoty 700,00 zł z tytułu poniesionych kosztów podróży do K., jak też nie wskazał podstawy prawnej żądania kwoty 1.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Sprecyzowała, iż powód nie wykazał przesłanek niezbędnych do obciążenia pozwanej odpowiedzialnością odszkodowawczą w świetle zaakceptowanych postanowień umowy, Ogólnych Warunków Uczestnictwa w Imprezach (...), jak też obowiązujących przepisów Kodeksu Cywilnego, wobec czego żądanie zapłaty dochodzonej pozwem jest bezpodstawne.

W piśmie procesowym z dnia 28.10.2014 r. powód sprecyzował żądanie pozwu wskazując, iż na kwotę dochodzoną składa się: kwota 7.815,00 zł tytułem kwoty uiszczonej przez powoda za usługę turystyczną, na podstawie art. 11a ustawy o usługach turystycznych w zw. z art. 12 w zw. z art. 471 k.c., kwota 568,16 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu na lotnisko do K. i z powrotem na podstawie art. 11a ustawy o usługach turystycznych w zw. z art. 361 § 2 k.c. oraz kwota 1.331,84 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z niezrealizowaną wycieczką i naruszenia dóbr osobistych – negatywne przeżycia na podstawie art. 11a i 16 ustawy o usługach turystycznych oraz art. 448 k.c.

Postanowieniem z dnia 22.01.2016 r. Sąd zawiadomił o toczącym się (...) spółkę (...). Mimo skutecznego doręczenia zawiadomienia (k. 173) spółka nie wstąpiła do niniejszego procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. M. (1) wraz z rodziną i z rodzinami znajomych Państwa M. i K. - postanowili wyjechać wspólnie (łącznie dwanaście osób) na wycieczkę do Egiptu. Państwo M. i K. udali się do biura (...) w CH J. w S. i agent – przedstawiciel biura wyszukał im wycieczkę do Egiptu podczas której wszyscy będą lecieć tym samym samolotem i do tego samego hotelu.

Drugiego dnia J. M. i G. K. ponownie udali się do biura, potwierdzono ich dane i otrzymali dokumenty. Obsługiwały ich dwie różne osoby. O. odpowiedniego biura i wycieczki poinformowali telefonicznie S. M. (1).

Po potwierdzeniu przez biuro, że wszyscy będą mogli lecieć tym samym samolotem i w to samo miejsce właścicielka biura M. R. zadzwoniła do S. M. (1), który podczas rozmowy podał jej imiona, nazwiska i daty urodzenia członków jego rodziny.

W tym samym dniu S. M. (1) otrzymał drogą mailową informację dotyczące daty wylotu, miejsca wylotu, daty powrotu, miejsca, pobytu, kwoty do zapłaty i numeru rachunku bankowego.

dowód: zeznania świadka S. M. (2) k. 80, zeznania świadka I. K. k. 81, zeznania świadka J. M. k. 82, zeznania świadka G. K. k. 96 – 97, zeznania powoda S. M. (1) k. 128 - 129

W dniu 21.01.2014 r. S. M. (1) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w imieniu którego występowała M. R. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) umowę na świadczenie usługi turystycznej – wyjazd do Egiptu S. M. (1), S. M. (2), Ż. M. i P. M..

Podczas zawierania umowy S. M. (1) zapytał o opłaty wizowe. Nie otrzymał katalogu w wersji papierowej ani informacji o tym, iż paszporty uczestników imprezy turystycznej muszą być ważne 6 miesięcy po powrocie.

Na poczet umowy S. M. (4) kwotę 7.815,00 zł.

W treści umowy widnieje zapis „w imieniu ww. osób otrzymałem, przeczytałem i akceptuję Ogólne Warunki Uczestnictwa, niezbędne informacje dla podróżnych oraz treść niniejszej umowy. Zapoznała(e)m się z informacjami dotyczącymi przepisów transportowych, wizowych, przeciwwskazań zdrowotnych związanych z uczestnictwem w imprezie”.

Na podstawie 7.1 Ogólnych Warunków Uczestnictwa w imprezach organizowanych przez firmę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością każdy uczestnik imprezy zobowiązany jest do przestrzegania paszportowych, celnych, zdrowotnych i innych przepisów kraju do którego podróżuje. Klient jest odpowiedzialny za dotrzymanie wszelkich przepisów niezbędnych do przeprowadzenia imprezy turystycznej, o których został poinformowany przez organizatora. W ramach Unii Europejskiej można podróżować na podstawie dowodu osobistego. Przy podróżach do krajów poza Unię Europejską, każda osoba podróżująca, w tym dziecko, winna posiadać ważny paszport. Podróżujące dzieci muszą posiadać własny dokument tożsamości (paszport/dowód osobisty). Obywatele innych narodowości powinni zasięgnąć informacji o przepisach wjazdowych w odpowiednich placówkach dyplomatycznych.

W dniu 21.01.2014 r. J. M. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w imieniu którego występowała M. R. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) umowę na świadczenie usługi turystycznej – wyjazd do Egiptu J. M., M. M. (2), S. M. (3), K. M. (2).

dowód: potwierdzenie rezerwacji k.5, zgłoszenie – rezerwacja nr (...) k. 6, zgłoszenie – rezerwacja nr (...) wraz z dowodem wpłaty k. 7 akt, umowa z dnia 20.01.2014 r. k.8 - 9, Ogólne Warunki Uczestnictwa w imprezach organizowanych przez firmę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością k.10- 11, 13-14, kserokopia kalkulacji ceny k. 12, wydruk. 15, wydruk wiadomości k.16, informacje w języku angielskim k. 17 –21, zeznania powoda S. M. (1) k. 128 – 129, zeznania świadka J. S. k. 83– 84, katalog k. 126

Przed wyjazdem S. M. (1) ani członkowie jego rodziny nie wiedzieli, iż ich paszporty muszą być ważne 6 miesięcy po powrocie. Sprawdzili czy paszporty są ważne i oglądali hotel w Internecie.

W drodze na lotnisko do K. (samochodem osobowym) S. M. (1) zabrał żonę i syna, którzy przebywali na obozie sportowym.

W dniu 25.01.2014 r. na lotnisku zostały sprawdzone paszporty rodziny S. M. (1). Został wydrukowany przez obsługę lotniska dokument z informacjami wizowymi i zdrowotnymi oraz wymaganym paszportem. Osoba kontrolująca rodzinę poinformowała, że nie może wydać kart pokładowych, bo nie spełniają warunku ważności paszportu przez 6 miesięcy od powrotu do Polski.

dowód: visa and health information (dokument w języku angielskim) k.22, zeznania świadka S. M. (2) k. 80, zeznania świadka I. K. k. 81, zeznania świadka J. M. k. 82, zeznania świadka G. K. k. 96 – 97, zeznania powoda S. M. (1) k. 132

S. M. (1) po zdarzeniu zadzwonił do M. R., która poinformowała go, że nigdy nie zdarzyły się im takie sytuacje, a ludzie wyjeżdżali nawet z krótszymi datami ważności paszportu.

dowód: zeznania powoda S. M. (1) k. 128, paszporty k. 152, k. 153

M. R. rozmawiała z menagerem lotniska, następnie dokonała anulacji do organizatora i zapytała o możliwość odsprzedaży odlotów.

dowód: zeznania M. R. k. 131

Pismem z dnia 03.02.2014 r. pełnomocnik S. M. (1) wezwał Biuro (...) z siedzibą w S. do zapłaty na kwoty 7.815,00 zł z tytułu nienależytego wykonania usługi turystycznej – wycieczka do Egiptu w dniach 25.01.2013 r. - 01.02.2014 r. dla pięcioosobowej rodziny państwa M.. Państwo M. nie zostali poinformowani przed rozpoczęciem imprezy turystycznej o przepisach paszportowych obowiązujących w kraju docelowym. Dlatego nie zostali w dniu 25.01.2014 r. wpuszczeni na pokład samolotu na lotnisku w K. z powodu zbyt krótkiego okresu ważności paszportów Ż. i P. M..

dowód: wezwanie z dnia 03.02.2014 r. k. 23

S. M. (1) udał się do biura turystycznego w celu wyjaśnienia całej sytuacji powstałej na lotnisku w K.. Otrzymał informację, że paszport musi być ważny pół roku po powrocie. Organizator wyraził zgodę na zwrot części kwoty za niewykorzystane doby. S. M. (1) nie przyjął ww. propozycji.

dowód: zeznania świadka J. S. k. 83- 84

W dniu 26.08.2013 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z M. R. S. (...) w S. umowę agencyjną nr (...)

Zgodnie z § 1 umowy agent na zlecenie organizatora zobowiązuje się do stałego pośrednictwa (...).

Zgodnie z § 2 ust. 3 umowy agent zobowiązuje się do rzetelnego informowania Klienta o aktualnych programach imprez, cenach, Ogólnych Warunkach Uczestnictwa oraz Warunkach (...). Agent zobowiązany jest poinformować Klienta o aktualnie obowiązujących przepisach paszportowych i wizowych w kraju docelowym (...) (§ 2 ust. 5).

Zgodnie z § 2 ust. 6 agent zobowiązany jest do przekazywania Klientowi wszelkich informacji, otrzymanych od organizatora dotyczących podróży Klienta (w szczególności zmiana świadczeń imprezy, anulacja imprezy, zmiany godzin przelotu, itp.). Informacje te Agent zobowiązany jest przekazywać Klientowi **w formie pisemnej**.

W § 2 ust. 8 umowy strony postanowiły, iż organizator nie odpowiada za udzielanie Klientowi przez Agenta błędnych informacji dotyczących imprez turystycznych Organizatora (...).

Agent odpowiada swoim majątkiem za wszystkie szkody poniesione przez Organizatora na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania przez Agenta zobowiązań wynikających z umowy. Agent ponosi odpowiedzialność jak za własne działanie, także za działanie swoich pracowników, współpracowników i innych osób, którymi się posługuje (**§ 2 ust. 9**).

dowód: umowa agencyjna nr 690 k. 144 - 147

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości albowiem błędnie wskazano osobę pozwaną.

Powód precyzując żądanie pozwu wskazał, iż domaga się od pozwanej M. R. kwoty 7.815,00 zł tytułem kwoty uiszczonej przez powoda za usługę turystyczną, kwoty 568,16 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu na lotnisko do K. i z powrotem oraz kwoty 1.331,84 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z niezrealizowaną wycieczką i naruszenia dóbr osobistych – negatywne przeżycia.

Przystępując do rozpoznania powództwa, w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż pomiędzy S. M. (1), a organizatorem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 21.01.2014 r. doszło do zawarcia umowy, na podstawie której organizator zobowiązał się do zorganizowania wycieczki dla pięcioosobowej rodziny S. M. (1) do Egiptu, a powód zobowiązał się uiścić wynagrodzenie. Umowa ta nie była zawarta z M. R., która przy podpisaniu w/w umowy działała wyłącznie jako agent organizatora. Nie było nadto spornym, ani wątpliwym, iż umowa ta została zawarta przez agenta działającego na rzecz i w imieniu organizatora, z którym miał (agent) podpisaną umowę agencyjną z dnia 26.08.2013 r. nr 690. Strony tej okoliczności nie kwestionowały.

Zgodnie z § 2 ust. umowy agencyjnej z dnia 26.08.2013 r. agent odpowiada swoim majątkiem za wszystkie **szkody poniesione przez Organizatora** na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania przez Agentą zobowiązań wynikających z umowy. Agent ponosi odpowiedzialność jak za własne działanie, także za działanie swoich pracowników, współpracowników i innych osób, którymi się posługuje.

Zgodnie zaś z art. 11 a ust. 1 w ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 223, poz. 2268 ze zm.) **organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych**, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą.

Ponadto w art. 11 b ust. 1 - 3 wyżej powołanej ustawy zastrzeżono, iż **odpowiedzialności tej nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy**, a także w razie wyboru prawa obcego, chyba, że możliwość takiego ograniczenia przewiduje umowa międzynarodowa, której RP jest stroną albo, że strony ograniczą tą odpowiedzialność w umowie do dwukrotności ceny imprezy turystycznej względem każdego klienta, z wyłączeniem szkód na osobie.

Z ustawy o usługach turystycznych i z częściowo implementowanej DYREKTYWY RADY z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (90/314/EWG - Dz.U.UE L z dnia 23 czerwca 1990 r.) wynika, że **jedynym odpowiedzialnym za usługi turystyczne jest organizator turystyki**.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż w przypadku zaistnienia odpowiedzialności kontraktowej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy klient powinien kierować swe żądania do organizatora imprezy turystycznej. Tak się jednak w niniejszej sprawie nie stało, ponieważ powództwo wytoczono agentowi przed którym doszło do zawarcia umowy.

Agent sprzedający przedmiotową wycieczkę nie odpowiada jednak za wykonanie umowy, gdyż wykonał umowę w imieniu i na rzecz organizatora – spółki (...) z siedzibą w W.. Nawet w przypadku winy tego agenta, który nie przekazał właściwych informacji, niezbędnych do tego by do wylotu w ogóle doszło (zgodnie z twierdzeniami powoda i świadków okoliczność ta została potwierdzona w opinii sądu), to **organizator nie może zwolnić ani ograniczyć swojej odpowiedzialności**. Może mieć jednak dalsze roszczenia do agenta.

W ocenie sądu materiał dowodowy przedłożony przez strony jasno wskazuje, że agent (zarówno M. R. jak i jej pracownica J. S.) nie dopełnił swoich obowiązków i nie przedstawił informacji o przepisach paszportowych dotyczących wylotu do Egiptu w zakresie czasu, w jakim musi być ważny paszport licząc od powrotu do kraju. Strona pozwana zaprzeczała temu stwierdzeniu, dodatkowo powołując się na to, że w każdym katalogu jest zawarty taki zapis. Byłoby to zasadne o tyle, gdyby powód dysponował takim katalogiem, czego strona pozwana zgodnie z obowiązkiem wynikającym z przepisy 6 k.c. nie udowodniła. Powód twierdził, że żadnego katalogu nie dostał, a jedynie podpisał umowę. Strona pozwana podnosiła, że jeżeli powód umowę podpisał, to potwierdził, że zapoznał się z przepisami transportowymi, wizowymi, zdrowotnymi związanymi z uczestnictwem w przedmiotowej imprezie turystycznej. Przesłuchani w sprawie świadkowie w osobach I. K., G. K., J. M. i M. M. (2) także wskazali, że jak byli obsługiwani zarówno przez M. R. jak i J. S. takich informacji nie usłyszeli. J. M. wskazał przy tym, że jak kupował kolejne wycieczki w tym biurze to takie informacje były mu przekazywane i tego pilnowano, ale gdy był w trakcie załatwiania wyjazdu z mał. K. takich danych dot. paszportów nie wskazywano. O tym jakie są przepisy w zakresie wyjazdu do Egiptu świadek M. wiedział, ponieważ wcześniej jak wylatywał z biurem (...) to go o tym informowano, w tym biurze zaś tak nie było. Zeznania powołanych świadków w pełni odpowiadają relacji z zeznań powoda, są zbieżne, spójne. Z tego więc powodu sąd dał im wiarę uznając za prawdziwe.

W opinii Sądu nic nie wskazuje, że takie dane dot. ważności paszportów zostały przedstawione, bowiem z Ogólnych warunków uczestnictwa wynika tylko, że każdy uczestnik jest zobowiązany do przestrzegania tych przepisów w kraju do którego podróżuje. Takie sformułowanie nie zawiera informacji, iż paszport osoby wylatującej z Polski do E. być ważny więcej niż 6 miesięcy. Przedstawiony przez pozwaną sposób rejestracji dokonany najpierw w stosunku do państwa M. i K. i ich zeznania, a później powoda wskazuje, iż czas ich dokonania działał na niekorzyść obu stron. Przejęcie przez J. S. obsługi grupy kolejnego dnia i w składzie który różnił się co do poprzedniego ewidentnie wpłynęło na jakość obsługi. Nie sprawdzono bowiem, czy wszystkie dokumenty i informacje zostały wcześniej przekazane, a co za tym nie przekazano tak ważnej informacji co do możliwości wylotu i ważności paszportów określonej na 6 miesięcy ;liczonej od daty powrotu do kraju. Nie potwierdzono także na piśmie jakie dane dot. paszportów przekazano. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego należałoby stwierdzić, iż jeżeli powodowi tak informacja zostałaaby przekazana, to nie zawarłby umowy o takiej treści. Żaden myślący i odpowiedzialny człowiek nie jechał by z 5 osobową rodziną na drugi koniec Polski na lotnisko tylko dlatego by „spróbować” czy uda mu się wylecieć, płacąc przy tym dość znaczną sumę pieniędzy. Takie zachowanie byłoby sprzeczne i z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Twierdzenia pozwanej, że „nie z takimi paszportami wylatywali klienci z G.”, świadczy o tym, że miała pozwana świadomość, iż taka sytuacja miała miejsce i takiej rozmowie nie przeczyła, nadawała jej tylko inne znaczenie. Miała zatem świadomość, iż wiedzy takiej nie przekazała powodowi i liczyła wyłącznie na „łut losu”, iż uda się im wylecieć a na lotnisku nie będą tak restrykcyjnie przestrzegać przepisów paszportowych. Jest to wysoce nieprofesjonalne działanie agenta, narażające klienta na stres i szkodę.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd stwierdził, że powodowi w ogóle nie zostały udostępnione informacje o przepisach paszportowych i jest to ewidentne rażące zaniedbanie agenta turystycznego. Działając w pośpiechu i w krótkim czasie do wylotu, z dużą liczbą uczestników i problemami jak ich zakwaterować, nie zwrócono uwagi na tak podstawową kwestię jak właściwe ich poinformowanie o przepisach paszportowych. Natomiast nie można stwierdzić z faktu podpisania umowy przez powoda, która zawiera stwierdzenie, że zapoznał się z przepisami kraju do którego podróżuje, iż został on prawidłowo o nich poinformowany.

Okoliczności, iż agent działał w sposób niewłaściwy czy nierzetelny nie stanowią o tym, że można go skutecznie pozwać. W mniejszym przypadku za jego działanie odpowiadać winien organizator, ale ten nie został pozwany w sprawie, mimo iż powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Wszystkie żądania, czy w zakresie kosztów wycieczki, czy zwrotu kosztów przejazdu, czy tytułem zadośćuczynienia za nienależyte wykonaną usługę turystyczną powinny być kierowane w ocenie sądu do właściwego organizatora turystyki. Względem powyższe prowadził do wniosku, że nawet za ewentualne zaniedbania działającego na mocy

umocowania pozwanego agenta przy wykonaniu zobowiązania, wynikającego z łączącej strony umowy, odpowiada (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Brak zatem podstaw do uwzględnienia powództwa z tego powodu, iż pozwana M. R. nie może być prawidłowo wskazana jako za osobę legitymowaną biernie.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd oddalił powództwo, ze względu na to, że pozwana nie posiada legitymacji biernej, o czym orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach jak w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349) przyjmując, że pozwana poniosła koszty wygranego przez nią procesu w wysokości 1.200,00 zł (koszty zastępstwa procesowego przez profesjonalnego pełnomocnika).